

بررسی عملکرد، اجزاء عملکرد، ضرایب همبستگی و تجزیه علیت ارقام پنه در شرایط نش خشکی

حمید رضا مهرآبادی^{۱*}، احمد نظامی^۲،
محمد کافی^۳ و محمد رضا رمضانی مقدم^۴

(تاریخ دریافت: ۱۳۹۲/۶/۱۷؛ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۳/۶/۲۰)

چکیده

تعیین نحوه و میزان تأثیرگذاری عوامل مؤثر بر عملکرد ارقام پنه نقش بهسازی در ارزیابی عملکرد در شرایط نش خشکی دارد. لذا این پژوهش بهمنظور تعیین عملکرد، اجزاء عملکرد، ضرایب همبستگی و اثرات مستقیم و غیر مستقیم اجزاء مؤثر بر عملکرد بر روی چهار رق هساس و متحمل به خشکی پنه انجام گرفت. ارقام پنه به عنوان کرت های فرعی در سه سطح آب مصرفی به عنوان کرت های اصلی (آبیاری به میزان (I_{33%})٪، (I_{66%})٪ و (I_{100%})٪ نیاز آبی) به صورت کرت های خرد شده، در قالب بلوک های کامل تصادفی در سه تکرار در مزرعه ایستگاه تحقیقات کشاورزی کاشمر در سال ۱۳۹۰ مورد ارزیابی قرار گرفتند. نتایج نشان داد تمامی اجزاء عملکرد پنه (به جزء وزن غوزه) به طور معنی داری تحت تأثیر نش خشکی قرار گرفتند. نتایج همچنین نشان داد ابقاء تعداد بالاتر غوزه در بوته عامل اصلی اختلاف ارقام در رابطه با عملکرد و شاخص بود. در شرایط نش همبستگی بالا و معنی دار بین عملکرد و ش با تعداد غوزه در بوته، عملکرد بیولوژیک و شاخص برداشت مشاهده شد. در صورتی که در شرایط آبیاری کامل این همبستگی تنها بین دو صفت ارتفاع بوته و عملکرد بیولوژیک دیده شد. نتایج تجزیه علیت با استفاده از ضرایب همبستگی ساده نشان داد که مهم ترین جزء مؤثر بر عملکرد در شرایط نش خشکی و آبیاری کامل عملکرد بیولوژیک می باشد و اجزاء دیگری چون تعداد و وزن غوزه، درصد زودرسی و شاخص برداشت با تأثیر غیر مستقیم بر این جزء سبب افزایش عملکرد و ش می شوند.

واژه های کلیدی: ارقام متحمل، تجزیه علیت، خشکی، شاخص برداشت، عملکرد

۱، ۲ و ۳. به ترتیب دانشجوی دوره دکتری و استادی گروه زراعت، دانشکده کشاورزی، دانشگاه فردوسی مشهد

۴. استادیار پژوهش مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی خراسان رضوی

*. مسئول مکاتبات، پست الکترونیکی: hr.mehrabadi@yahoo.com

مقدمه

و این جزء مهم، بیشتر در مراحل بعد از گل‌دهی تحت تأثیر تنش واقع می‌شود. یولا و همکاران (۱۸) ابراز داشتند همبستگی بالای بین عملکرد وش و عملکرد بیولوژیک تحت شرایط تنش کمبود آب بیانگر این بود که عملکرد بیولوژیک عامل تعیین کننده اولیه برای عملکرد وش تحت شرایط تنش خشکی می‌باشد و اینکه بهبود ژنتیکی آن می‌تواند منجر به افزایش عملکرد وش تحت این شرایط شود. افشار و مهرآبادی (۲) طی تحقیقی نشان دادند که کم‌آبیاری به میزان ۵۰٪ و ۷۵٪ نیاز آبی گیاه پنbe تأثیر معنی‌داری بر تعداد شاخه‌های زایا نداشت. آنها هم‌چنین اظهار داشتند، کاهش آب مورد نیاز پنbe در کل دوره رشد، بیشترین تأثیر را بر رشد رویشی پنbe باقی می‌گذارد. به طوری که با کاهش آب مورد نیاز، ارتفاع بوته به طور معنی‌دار کاهش پیدا کرد. رمضانی‌مقدم (۱۲) گزارش کرد که ارتفاع بوته در شرایط تنش شوری داشت. در صورتی که وزن غوزه دارای اثر منفی بر عملکرد بود.

از جمله راهکارهای مناسب برای کاهش اثرات کم‌آبی بر گیاهان زراعی از جمله پنbe، استفاده از ارقامی است که در شرایط تنش خشکی ضمن رشد و نمو نسبتاً مطلوب، از حداقل کاهش کمی و کیفی پنbe دانه (وش) برخوردار باشد. در این ارتباط شناخت ویژگی‌های گیاهی منحصر به‌فردی که در برخی از ارقام متحمل به خشکی پنbe وجود دارد، ضروری به‌نظر می‌رسد. این خصوصیات می‌تواند شامل یک یا همه ویژگی‌های مرفولوژیکی، آناتومیکی و فیزیولوژیکی باشد که رقم متحمل را در ادامه بقاء و رشد تحت تنش خشکی توفیق می‌دهد. هدف از انجام این تحقیق شناخت و تعیین مهم‌ترین عوامل مؤثر بر تفاوت عملکرد بین ارقام پنbe متحمل و حساس به خشکی با استفاده از ضرایب همبستگی و تجزیه علیت می‌باشد.

مواد و روش‌ها

در این پژوهش دو رقم پنbe متحمل (ارمغان و ورامین) به‌همراه دو رقم پنbe حساس به خشکی (کوکر ۳۴۹ و نازیلی ۸۴)

کم بودن نزولات آسمانی و پراکنش زمانی و مکانی نامناسب آن از واقعیت‌های غیر قابل اجتناب تولید محصولات زراعی در ایران است. اگر نواحی تحت تنش کمبود آب مناطقی با بارندگی سالیانه کمتر از ۵۰۰ میلی‌متر در نظر گرفته شود، به‌راحتی می‌توان گفت که بیش از ۹۰٪ از سطح کشور تحت تنش خشکی قرار دارد (۷). غالب مناطق تحت کشت پنbe در کشور از سیستم آبیاری برخوردار هستند ولی به‌دلیل مصادف شدن آبیاری‌های اولیه پنbe با دوره اوج آبیاری سایر گیاهان زراعی به‌ویژه غلات و نیز با توجه به طولانی بودن دوره آبیاری و نیاز بالای آبی گیاه پنbe به‌ویژه در مرحله گل‌دهی و غوزه‌بندی، گیاه پنbe در معرض یک و یا چند دوره خشکی قرار گرفته و دچار خسارات ناشی از تنش خشکی خواهد شد (۴ و ۱۶). اگرچه پنbe به‌عنوان یک گیاه متحمل به خشکی در نظر گرفته می‌شود با این حال حساسیت به خشکی در گونه‌ها و ارقام آن بسیار متفاوت می‌باشد. یولا و همکاران (۱۸) با تأیید وجود تنوع ژنتیکی در ارقام پنbe در ارتباط با سطح تحمل به تنش خشکی ابراز داشتند، علی‌رغم عملکرد بالای برخی ارقام پنbe در شرایط آبیاری نرمال، در شرایط کمبود آبیاری این ارقام عملکرد پایینی را تولید نمودند.

کمبود آب عملکرد کمی و کیفی پنbe را کاهش می‌دهد (۱۰)، در همین راستا برخی مطالعات نشان می‌دهند که این گیاه با تحریک جوانه‌های مولد شاخه‌های رویشی و زایشی پس از رفع کمبود آب قادر به تحمل تنش رطوبتی در مرحله رشد رویشی بدون کاهش محسوس عملکرد می‌باشد (۴). هم‌چنین افزایش آبیاری در مراحل اولیه رشد باعث تحریک رشد رویشی می‌شود، اما چون پنbe دارای رشد نامحدود است، بنابراین هر عاملی که باعث تحریک رشد رویشی شود، اختصاص بیشتر مواد فتوستنتزی به اندام‌های رویشی گیاه را به دنبال داشته و در نتیجه باعث ریزش گل و غنچه می‌شود (۱۷).

در تحقیقات به‌عمل آمده در بین اجزاء عملکرد، تعداد غوزه در واحد سطح بالاترین همبستگی را با عملکرد دارد (۸ و ۱۹)

یادداشت برداری‌ها جهت تعیین صفاتی نظیر ارتفاع بوته، تعداد غوزه در بوته، متوسط وزن غوزه، تعداد گل و غوزه ریزش کرده (از طریق تقسیم تعداد موقعیت‌های بارده ریزش کرده شامل غنچه، گل و غوزه بر تعداد کل موقعیت‌های ریزش کرده به اضافه تعداد غوزه باقی‌مانده در پایان برداشت) بر روی پنج بوته به‌طور تصادفی از دو ردیف وسط هر کرت در زمان برداشت نهایی انجام گرفت. برای تعیین عملکرد وش، درصد زودرسی (حاصل عملکرد وش در اولین برداشت به عملکرد کل)، عملکرد بیولوژیک (برداشت بیوماس هوایی از یک مترمربع سطح خاک شامل اندام‌های هوایی و قسمت‌های ریزش یافته) و شاخص برداشت با حذف نیم متر از اول و آخر هر ردیف کاشت، دو ردیف وسط هر کرت (سطحی معادل $4/4$ مترمربع) برداشت شد. محاسبات آماری طرح با استفاده از نرم افزار Mstate انجام و جهت انجام تجزیه علیت از نرم افزار Path Coefficient Analysis استفاده شد. مقایسات میانگین صفات برای اثرات اصلی با استفاده از آزمون کمترین اختلاف معنی‌دار و نیز آزمون دانکن (در مقایسه اثرات متقابل) انجام گرفت.

نتایج و بحث

ارتفاع بوته

میانگین ارتفاع بوته پنه در تیمارهای $I_{33\%}$ ، $I_{66\%}$ و $I_{100\%}$ به ترتیب $89/3$ ، $79/6$ و $73/4$ سانتی‌متر بود. این نتایج بیانگر کاهش معنی‌دار ($0/05 \leq p$) ارتفاع بوته در تیمارهای $I_{33\%}$ و $I_{66\%}$ به ترتیب به میزان $17/8$ و $10/9$ درصد در مقایسه با تیمار شاهد بود. با این وجود تفاوت بین ارقام از نظر ارتفاع بوته معنی‌دار نبود (جداول ۱ و ۲)، ولی کاهش آب مصرفی منجر به کاهش نسبتاً بیشتر ارتفاع بوته در ارقام متحمل به خشکی در مقایسه با ارقام حساس به تنش خشکی شد. میانگین کاهش ارتفاع بوته به دنبال اعمال تیمار $I_{33\%}$ در ارقام ارمغان، ورامین، کوکر 349 و نازیلی به ترتیب $19/2$ ، $21/9$ ، $18/2$ و $11/6$ درصد بود. کاهش بیشتر ارتفاع بوته به علت کاهش فاصله

حاصل از اجرای آزمایشات قبلی به عنوان کرت‌های فرعی در سه سطح فراهمی آب خاک (به عنوان کرت‌های اصلی) به صورت کرت‌های خرد شده در قالب طرح بلوك‌های کامل تصادفی در سه تکرار در مزرعه ایستگاه تحقیقات کشاورزی کاشمر در سال 1390 مورد ارزیابی قرار گرفتند. قبل از کاشت براساس آزمون خاک مقادیر 200 کیلوگرم در هکتار کود اوره (یک سوم به هنگام کاشت، یک سوم پس از تنک بوته و یک سوم در زمان گله‌ی) و مقدار 250 کیلوگرم سوبر فسفات تریپل (در زمان کاشت) به خاک اضافه شد. کاشت در 20 اردیبهشت ماه در فواصل ردیف 60 سانتی‌متری با فاصله روی ردیف 20 سانتی‌متر انجام شد. هر کرت شامل چهار خط هشت متری بوده و آبیاری به صورت قطره‌ای با استفاده از لوله‌های تیپ (tape) با خروجی‌هایی به فاصله 20 سانتی‌متر و آبدهی چهار لیتر در ساعت در هر متر از طول صورت گرفت. سطوح آبیاری عبارت بودند از: آبیاری به میزان 33 درصد نیاز آبی پنه $I_{33\%}$ ، آبیاری به میزان 66 درصد نیاز آبی پنه $I_{66\%}$ و آبیاری به میزان 100 درصد نیاز آبی گیاه $I_{100\%}$ (شاهد). با استفاده از روش پنمن - مانیت (با استفاده از آمار روزانه ایستگاه هواشناسی سینوپتیک کاشمر)، میزان تبخیر و تعرق محاسبه شد. تبخیر و تعرق گیاه از حاصل ضرب ضریب گیاهی (K_c) به دست آمده در منطقه مورد مطالعه (12) در تبخیر و تعرق پتانسیل به دست آمد. با در نظر گرفتن درصد سایه‌انداز و فرمول مربوطه $[T_d = ET_p \times (0.1 \times P_s^{0.5})]$ که در آن T_d برابر تبخیر و تعرق روزانه گیاه در روش آبیاری قطره‌ای، ET_p برابر تبخیر و تعرق گیاه بدون ملاحظه درصد سایه‌انداز و P_s برابر درصد سایه‌انداز گیاه است] و با اعمال ضرایب ($0/33$ ، $0/66$ و $1/00$) و راندمان آبیاری 90% ، میزان نیاز آبی روزانه محاسبه و با توجه به دور آبیاری و نیز مساحت هر کرت میزان آب مورد نیاز هر تیمار از طریق تنظیم با کنتور و شیر فلکه در هر بار آبیاری در اختیار گیاه قرار داده شد. در طول دوره رشد آفات با سومون متداول کنترل و سه نوبت وجین علف‌های هرز با دست صورت گرفت.

جدول ۱. منابع تغییر، درجه آزادی و میانگین مربیعات صفات عملکرد و اجزاء عملکرد پنبه

منابع تغییر	درجه آزادی	ارتفاع بوته	تعداد غوزه در بوته	وزن غوزه	درصد ریزش گل و غوزه	عملکرد وش	درصد	عملکرد	شناخت برداشت	عملکرد بیولوژیک
تکرار	۲	۱۶/۴۵۶	۷/۲۷۰	۰/۳۰۳	۱۷/۰۲۶	۳۰۸۳۴/۱۴۲	۱۳/۰۲۸	۳۰۸۵۳۵/۰۸۲	۱۸/۱۸۱	۳۰۸۵۳۵/۰۸۲
سطوح	۲	۷۷۲/۶۲۳*	۲۴۳/۹۸۱**	۰/۴۶۵	۲۴۹۱/۹۸۲**	۱۱۶۴۹۲۳۸/۹۹۶**	۷۲۴/۶۹۴**	۱۴۰۲۷۳۱۱/۵۵۵**	۹۳۶/۱۵۹*	۱۴۰۲۷۳۱۱/۵۵۵**
خطای a	۴	۱۰۳/۰۰۵	۲/۷۶۷	۰/۳۲۰	۱۳/۲۰۱	۲۸۳۳۲/۰۵۷	۱۲/۶۹۴	۱۷۰۱۱۱۳/۱۰۱	۵۴/۷۹۲	۱۷۰۱۱۱۳/۱۰۱
رقم	۳	۱۱۵/۸۳۶	۲۸/۱۵۷**	۰/۵۷۹*	۶۲۲/۲۴۱**	۴۸۶۰۰۸۹/۲۰۴**	۱۱۶/۳۷۰**	۲۱۴۰۵۶۳۱/۸۲۷**	۲۳۶/۸۸۲**	۲۱۴۰۵۶۳۱/۸۲۷**
آبیاری × رقم	۶	۲۴/۷۵۳	۱/۷۰۶	۰/۰۳۰	۶۷/۹۹۸	۶۶۵۵۳/۰۹۰*	۶/۲۸۷	۶۰۴۴۲۸/۹۷۵*	۲۰/۰۴۲	۶۰۴۴۲۸/۹۷۵*
خطای b	۱۸	۴۳/۹۱۸	۱/۷۰۶	۰/۱۲۱	۵۸/۱۴۴	۲۳۰۵۳/۸۶۲	۴/۶۲۰	۲۱۸۸۵۳/۶۲۹	۲۵/۶۴۷	۲۱۸۸۵۳/۶۲۹
ضریب		٪ ۸/۲۱	٪ ۸/۹۸	٪ ۶/۶۵	٪ ۱۵/۰۲	٪ ۴/۵۸	٪ ۳/۰۴	٪ ۶/۳۴	٪ ۱۰/۷۰	ns

ns، * و ** به ترتیب غیر معنی دار و معنی دار در سطوح آماری ۵ و ۱ درصد

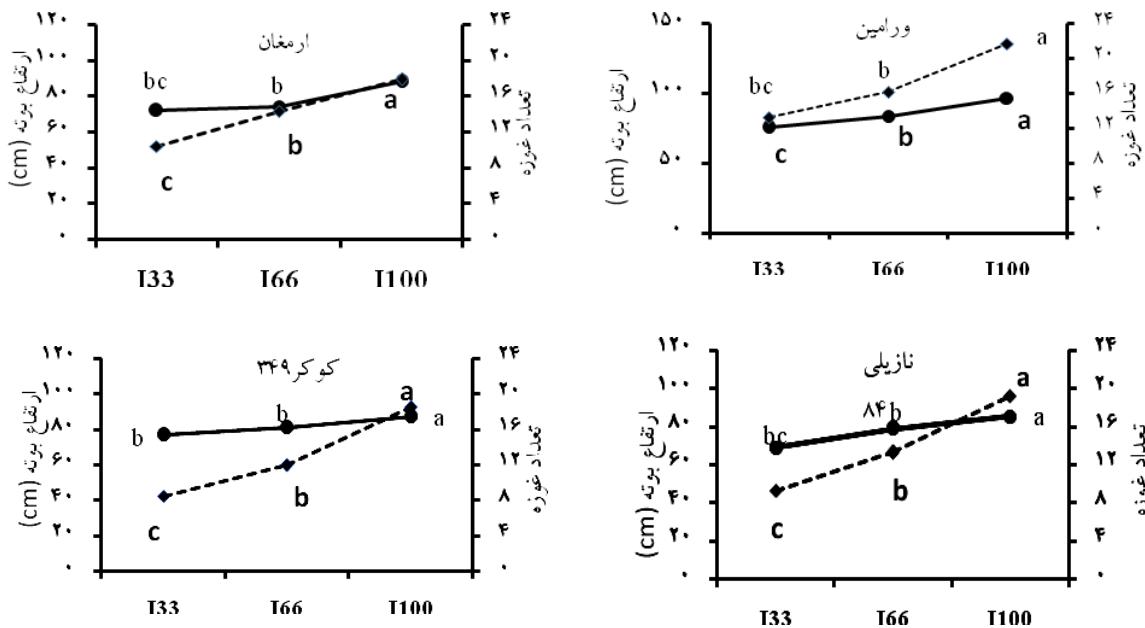
جدول ۲. مقایسه میانگین صفات عملکرد و اجزاء عملکرد پنبه در تیمارهای آبیاری و در ارقام مختلف پنبه

تیمار	ارتفاع بوته (cm)	تعداد غوزه در بوته	وزن غوزه (gr)	درصد ریزش گل و غوزه	عملکرد وش (kg/ha)	درصد زودرسی	عملکرد بیولوژیک (kg/ha)	شناخت برداشت (%)	تیمارهای مختلف آبیاری
I _{33%}	۷۳/۴	۱۰/۴	۵/۱	۶۵/۶	۲۳۰۹/۸	۶۲/۵	۶۱۵۳/۰	۳۸/۴	ارمغان
I _{66%}	۷۹/۶	۱۳/۹	۵/۲	۴۹/۸	۳۳۵۷/۳	۷۷/۹	۷۸۱۹/۶	۴۷/۶	ورامین
I _{100%}	۸۹/۳	۱۹/۳	۵/۵	۳۶/۸	۴۲۷۹/۱	۷۱/۹	۸۱۱۷/۵	۵۶/۰	کوکر
LSD	۱۱/۵	۱/۹	۰/۶	۴/۱	۱۹۰/۸	۴/۰	۴۶۷/۵	۸/۴	نازیلی
LSD	۷۸/۱	۱۴/۲	۵/۰	۵۳/۹	۳۷۲۶/۲	۷۵/۹	۸۲۵۴/۵	۵۲/۸	ارمغان
LSD	۸۵/۵	۱۷/۱	۵/۵	۳۸/۶	۴۱۳۶/۲	۶۹/۳	۹۱۱۳/۳	۴۷/۷	ورامین
LSD	۸۱/۵	۱۳/۰	۵/۴	۵۷/۳	۲۵۹۷/۵	۶۷/۶	۶۱۴۷/۷	۴۰/۴	کوکر
LSD	۷۷/۸	۱۳/۹	۵/۱	۵۳/۳	۲۸۰۱/۶	۷۰/۳	۶۰۲۰/۷	۴۸/۳	نازیلی
LSD	۶/۶	۱/۳	۰/۳	۷/۶	۱۵۰/۴	۲/۱	۴۶۳/۳	۵/۰	ارمغان

تیمارهای مختلف آبیاری بود (جدول ۱). به گونه‌ای که سبب کاهش ۵۰/۳ و ۳۰/۸ درصدی تعداد غوزه در بوته در تیمارهای I_{33%} و I_{66%} شد (جدول ۲). به طور کلی ارقام متحمل (ارمغان و ورامین) حدود ۱۶ درصد غوزه قابل برداشت بیشتری نسبت به ارقام حساس به تنش خشکی تولید نمودند که از نظر آماری معنی دار (p ≤ ۰/۰۱) بود (جدول ۱ و ۲). درصد کاهش تعداد غوزه قابل برداشت پس از اعمال تیمار I_{33%} در ارقام ارمغان، ورامین، کوکر ۳۴۹ و نازیلی به ترتیب برابر ۰/۱۷، ۰/۰۷ و ۰/۰۶ درصد بود که نشان از برتری رقم ورامین در ابقاء تعداد بیشتر غوزه در شرایط سخت محیطی در مقایسه با سایر ارقام داشت. همچنان نتایج نشان داد که رقم کوکر ۳۴۹ با اعمال

بین شاخه‌های رویشی و زایشی در رقم ورامین، احتمالاً سبب حفظ بیشتر بخار آب در میکروکلیمای به وجود آمده شده و از این نظر در حد متعادل‌تری از نظر دمایی نسبت به محیط قرار می‌گیرد. این موضوع به نظر می‌رسد بتواند به عنوان یکی از دلایل کاهش کمتر عملکرد در شرایط تنش خشکی در این رقم مطرح باشد. رمضانی مقدم (۱۲) خاطر نشان کرد ارتفاع بوته به عنوان یکی از اجزاء مورفو‌لوجیکی گیاه پنبه به دنبال تنش شوری کاهش پیدا کرد.

نتایج حاکی از اختلاف معنی دار (p ≤ ۰/۰۱) تعداد غوزه در

شکل ۱. اثر سطوح آبیاری بر اساس ۳۳% (I₃₃)، ۶۶% (I₆₆) و ۱۰۰% (I₁₀₀) درصد نیاز آبی گیاه پنبه بر ارتفاع بوته ————— و تعداد غوزه در بوته ——— ارقام پنبه. حروف مشترک در هر صفت در سطح ۵ درصد معنی دار نمی باشند.

سلولزی به الیاف تولید شده برای افزایش طولی و عرضی الیاف می باشد (۹). با این حال تفاوت وزن غوزه بین ارقام مورد مطالعه معنی دار بوده ($50\% \leq p \leq 0.05$) و رقم ورامین وزن وش غوزه (وزن وش حاصل از یک غوزه) بیشتری نسبت به رقم ارمغان داشت (جدول ۲) که به نظر می رسد وجود اختلاف ژنتیکی بین ارقام عامل اصلی آن باشد.

تش ۳۳% به دلیل اختصاص منابع محدود شده (آب و مواد فتوسنتزی) به رشد (افزایش ارتفاع) به جای ابقاء تعداد بالاتر غوزه در گیاه، دچار کمترین میزان کاهش ارتفاع بوته در مقایسه با سایر ارقام شد. این در حالی بود که متحملترین رقم (ورامین) با کاهش هرچه بیشتر رشد رویشی (ارتفاع بوته) توانایی نگهداری بالاتر اندام های بارده را حفظ نموده بود (شکل ۱).

درصد ریزش گل و غوزه

نتایج نشان داد آبیاری به میزان ۶۶ درصد و ۳۳ درصد نیاز آبی گیاه سبب افزایش معنی دار (جدول ۱) درصد ریزش گل و غوزه در ارقام پنبه (به ترتیب به میزان ۷۸/۱ و ۳۵/۲ درصد نسبت به شاهد) شد. درصد ریزش اندام های بارده در تیمار های I₆₆% و I₁₀₀% به ترتیب ۴۹/۸، ۶۵/۶ و ۳۶/۸ درصد بود. ریزش اندام های بارده (غنچه ها، گل و غوزه های جوان) در شرایط ایده آل نیز اتفاق می افتد اما مواجهه گیاه با دوره های خشکی، افزایش درجه حرارت محیطی و غیره سبب ریزش آنها حتی مقادیر ۱۰۰ درصد می گردد، به طوری که ممکن است حتی بوته

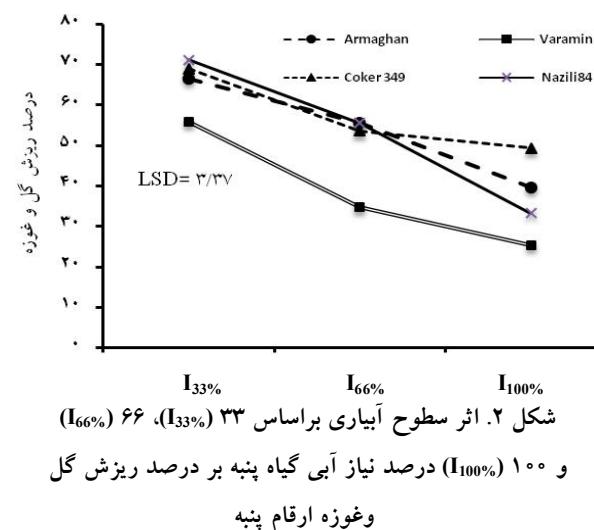
وزن غوزه

براساس نتایج به دست آمده تنش خشکی موجب کاهش جزئی و غیر معنی دار وزن غوزه شد (جدول ۱). گزارشات دیگر نیز حاکی از تأثیر نسبتاً کم میزان آب مصرفی بر تغییرات وزن غوزه (۱) و یا عدم تأثیر آن بر وزن غوزه است (۵). با این وجود سینگ و همکاران (۱۶) کاهش معنی دار عملکرد پنبه را در واکنش به کمبود آب خاک ناشی از کاهش در تعداد و وزن غوزه بر شمردند. کاهش احتمالی وزن غوزه در اثر کمبود شدید آب ناشی از تأثیر تنش آب بر متابولیسم و انتقال ترکیبات

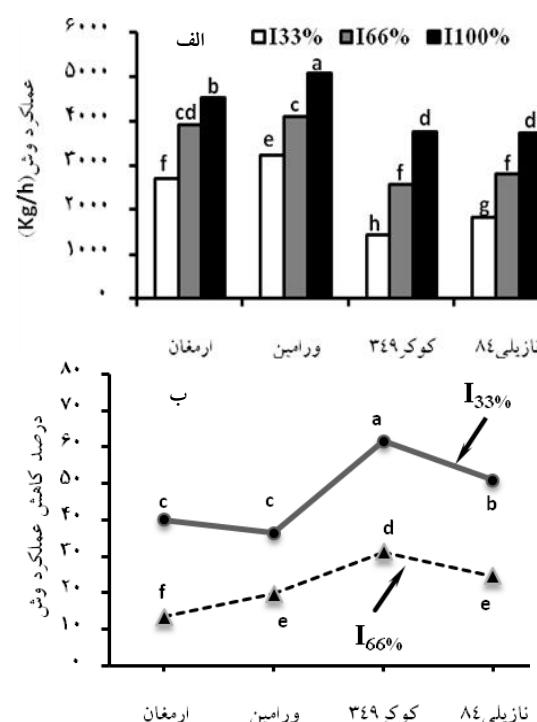
پنه در پایان فصل رشد عملکردی نداشته باشد (۱۳، ۱۴ و ۱۵). تفاوت بین ارقام از نظر درصد ریزش گل و غوزه در شرایط تیمارهای آبیاری از نظر آماری معنی دار بود (جدول ۱). درصد ریزش گل و غوزه در ارقام ارمغان، ورامین، کوکر ۳۴۹ و نازیلی ۸۴ به ترتیب برابر $53/9$ ، $57/3$ ، $38/6$ و $53/3$ درصد بود. بالاترین میزان ریزش با $71/2$ و 69 درصد متعلق به ارقام حساس نازیلی و کوکر ۳۴۹ به دنبال اعمال تیمار $I_{33\%}$ و کمترین آن با $25/3$ درصد متعلق به رقم ورامین (متحمل) در تیمار شاهد بود (شکل ۲). ضرایب همبستگی معنی دار درصد ریزش با تعداد و وزن غوزه (به ترتیب $-0/83^{***}$ و $-0/40^*$) را نشان از آن دارد که افزایش میزان ریزش اندامهای بارده، علی‌رغم اینکه منجر به کاهش معنی دار تعداد غوزه باقی‌مانده در بوته شده، ولی مواد فتوستتری بیشتر فراهم آمده، به غوزه‌های باقی‌مانده اختصاص پیدا نکرد (جدول ۲). با این حال به نظر می‌رسد در شرایط تنفس خشکی که از یک طرف میزان فتوستتر خالص تقلیل می‌یابد و از طرف دیگر میزان تنفس گیاه در اثر افزایش دمای برگ و گیاه افزایش پیدا می‌نماید، سبب شده است که هزینه نگهداری برگ‌ها افزایش پیدا نموده و سهم مواد سنتزی برای افزایش وزن غوزه‌ها به شدت کاهش یابد (۶).

عملکرد و ش

نتایج نشان داد کاهش آبیاری به میزان 66 و 33 درصد آب مورد نیاز گیاه سبب کاهش عملکرد به ترتیب به میزان $21/5$ و 46 درصد نسبت به شاهد شد (جدول ۲). ارقام پنه نیز از نظر عملکرد و ش تفاوت معنی داری ($p \leq 0/01$) داشته (جدول ۱) و رقم ورامین نسبت به سایر ارقام از نظر عملکرد برتر بود (شکل ۳ - الف). اثر متقابل تنفس خشکی و ارقام پنه نیز از نظر آماری معنی دار ($p \leq 0/05$) بود و اعمال تیمار $I_{66\%}$ سبب کاهش عملکرد ارقام متحمل ارمغان و ورامین به ترتیب به میزان $13/4$ و $19/6$ درصد نسبت شرایط عدم تنفس شد، درحالی‌که مقدار آن برای ارقام حساس کوکر ۳۴۹ و نازیلی برابر $31/1$ و $24/5$ درصد بود. اعمال تنفس شدیدتر (تیمار $I_{33\%}$)، کاهش بیشتر

شکل ۲. اثر سطوح آبیاری بر اساس 33% ($I_{33\%}$)، 66% ($I_{66\%}$) و 100% ($I_{100\%}$) درصد نیاز آبی گیاه پنه بر درصد ریزش گل و غوزه ارقام پنه

شکل ۳. (الف) درصد کاهش عملکرد ارقام پنه در سطوح مختلف آبیاری بر اساس 33% ($I_{33\%}$) و 66% ($I_{66\%}$) درصد نیاز آبی گیاه پنه نسبت به شرایط بدون تنفس ($I_{100\%}$). (ب) عملکرد و ش ارقام پنه در سطوح مختلف آب مصرفی. حروف مشترک در سطح احتمال آماری 5 درصد معنی دار نمی‌باشند.

محیطی بهویژه محتوای آب خاک قرار می‌گیرد. در شرایط کمود آب، رقابت بر سر مصرف آب بین غوزه و برگ‌ها از یک طرف سبب کاهش رشد طولی و عرضی الیاف شده و از طرف دیگر موجب باز شدن غوزه‌ها قبل از رسیدن کامل می‌شود.^(۳)

عملکرد بیولوژیک

اعمال تنش خشکی منجر به کاهش معنی دار ($p \leq 0.01$) عملکرد بیولوژیک به میزان ۲۰/۴ درصد در تیمار I₃₃₃% نسبت به شاهد شد (جداول ۱ و ۲). ارقام از نظر عملکرد بیولوژیک از تفاوت معنی داری برخوردار بودند و رقم ورامین نسبت به سایر ارقام برتری داشت (جداول ۱ و ۲). مقادیر عملکرد بیولوژیک در شرایط عدم تنش خشکی بیانگر تنوع ژنتیکی ارقام در ارتباط با این صفت می‌باشد و رقم ورامین با ۹۶۳۴ کیلوگرم در هکتار نسبت به سایر ارقام بهویژه نازیلی (۶۹۴۹ کیلوگرم در هکتار) و کوکر ۳۴۹ (۷۰۰۳ کیلوگرم در هکتار) از برتری قابل ملاحظه‌ای برخوردار بود. یولا و همکاران (۱۸) همبستگی بالایی را بین عملکرد پنه دانه و عملکرد بیولوژیک تحت شرایط تنش خشکی مشاهده و تأکید نمودند که عملکرد بیولوژیک می‌تواند عامل تعیین کننده‌ای برای عملکرد پنه دانه (وش) تحت تنش خشکی باشد و لذا به نظر می‌رسد که اصلاح ژنتیکی برای افزایش عملکرد بیولوژیک تحت شرایط تنش خشکی می‌تواند سبب بهبود عملکرد اقتصادی پنه شود. نتایج نشان داد با افزایش میزان تنش خشکی میزان همبستگی عملکرد بیولوژیک و عملکرد پنه دانه به طور ناچیزی کاهش یافت که ناشی از تأثیر بیشتر تنش خشکی بر عملکرد اقتصادی بود تا بیomas گیاه (جداول ۲، ۳، ۴ و ۵). تأثیر تنش خشکی بر عملکرد بیولوژیک ارقام پنه معنی دار ($p \leq 0.05$) بود، به گونه‌ای که آبیاری به میزان ۳۳ درصد نیاز آبی سبب کاهش ۳۴/۲ درصدی زیست توده رقم کوکر ۳۴۹ شد، درحالی که این مقدار برای رقم ورامین تنها ۴۰/۴ درصد بود. به نظر می‌رسد حفظ بیomas گیاهی تحت شرایط تنش، عامل مهمی در میزان تحمل ارقام پنه باشد.

عملکرد ارقام حساس کوکر ۳۴۹ و نازیلی (به ترتیب ۶۱/۵ و ۵۰/۸ درصد) را در مقایسه با ارقام متحمل ارمغان و ورامین (به ترتیب ۴۰ و ۳۶/۴ درصد) در پی داشت. به نظر می‌رسد بیشترین و کمترین تغییرات عملکرد بهمناب تنش خشکی I₆₆% به ترتیب متعلق به ارقام کوکر ۳۴۹ و ارمغان بود. با افزایش شدت تنش خشکی رقم ارمغان میزان بالاتری از افت عملکرد را در مقایسه با رقم ورامین نشان داد و رقم کوکر ۳۴۹ هم‌چنان به عنوان حساس‌ترین رقم نسبت به سایر ارقام نشان داد (شکل ۳ - ب). تغییرات زیاد عملکرد ارقام حساس بهویژه رقم کوکر ۳۴۹ ناشی از کاهش قابل ملاحظه تعداد غوزه قابل برداشت در این رقم بود. علاوه بر این اندازه‌گیری‌ها نشان داد ارقام متحمل از یک طرف تعداد برگ و نتیجتاً سطح برگ بالاتری را بهمناب تنش خشکی در مقایسه با ارقام حساس داشتند و از طرف دیگر همین عامل منجر به ریش کمرت گل و غوزه در ارقام متحمل و افزایش عملکرد آنها شد (نتایج در این مقاله گزارش نشده‌اند).

درصد زودرسی

تنش خشکی تأثیر معنی داری بر میزان زودرسی گیاهان پنه داشت ($p \leq 0.01$) و در تیمارهای I₆₆% و I₃₃₃% به ترتیب سبب افزایش ۸/۳ و کاهش ۱۳/۱ درصدی زودرسی شد. به نظر می‌رسد اعمال تیمار I₆₆% سبب شده تا دوره رسیدن الیاف کوتاه‌تر شده و میزان محصول در اولین برداشت که نشانگر درصد زودرسی گیاه است افزایش پیدا نماید. ولی با اعمال تنش شدید خشکی در تیمار I₃₃₃%، متابولیسم سلولز، انتقال و ترسیب آن در الیاف در حال طویل شدن و یا طویل شده دچار اختلال گردیده، لذا باز شدن ناشی از رسیدن غوزه‌ها کاهش یافته و تعداد غوزه کمرتی قابل برداشت بودند. به طوری که درصد زودرسی در این تیمار آبیاری نسبت به تیمار I₆₆% حدود ۱۹/۸ درصد کاهش داشت. هم‌چنین درصد زودرسی در بین ارقام بهطور متفاوتی معنی دار ($p \leq 0.01$) بود و رقم ارمغان با ۷۵/۹ درصد بالاترین و کوکر ۳۴۹ با ۶۷/۶ درصد از کمترین زودرسی برخوردار بودند. زودرسی یک صفت ژنتیکی است که تحت شرایط

جدول ۳. ضرایب همبستگی ساده بین عملکرد و اجزاء عملکرد پنه در شرایط تنفس خشکی و آبیاری کامل

عملکرد و اجزاء آن									
۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱		
								۱/۰۰	- ارتفاع بوته
								۰/۶۹***	- تعداد غوزه در بوته
								۰/۵۲**	- وزن غوزه
								۰/۵۲**	- درصد ریزش گل و غوزه
								۰/۷۳***	- عملکرد و ش
								۰/۶۲***	- درصد زودرسی
								۰/۱۹ ns	- عملکرد بیولوژیک
								۰/۴۴**	- شاخص برداشت
۱/۰۰	۰/۴۴**	۰/۴۳**	۰/۷۸	-۰/۷۱***	۰/۳۰ ns	۰/۸۵	۰/۰۹	ns	ns، ** و *** به ترتیب غیر معنی دار و معنی دار در سطح احتمال آماری ۱، ۵ و ۱۰ درصد

جدول ۴. ضرایب همبستگی ساده بین عملکرد و اجزاء عملکرد پنه در شرایط تنفس خشکی

عملکرد و اجزاء آن									
۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱		
								۱/۰۰	- ارتفاع بوته
								۰/۳۷ ns	- تعداد غوزه در بوته
								۰/۴۱*	- وزن غوزه
								۰/۶۳**	- درصد ریزش گل و غوزه
								۰/۲۷ ns	- عملکرد و ش
								۰/۲۲ ns	- درصد زودرسی
								۰/۲۴ ns	- عملکرد بیولوژیک
								۰/۱۹ ns	- شاخص برداشت
۱/۰۰	۰/۴۸*	۰/۷۲***	۰/۷۲***	-۰/۵۰*	-۰/۰۵ ns	۰/۶۲**	۰/۰۹	ns، * و *** به ترتیب غیر معنی دار و معنی دار در سطح احتمال آماری ۱، ۵ و ۱۰ درصد	

ضرایب همبستگی و تجزیه علیت

بررسی ضرایب همبستگی عملکرد با اجزاء عملکرد در شرایط متفاوت تنفس و آبیاری کامل (جدول ۳)، تنفس خشکی (جدول ۴) و شرایط غیر تنفس (جدول ۵) نشان داد که در شرایط تنفس خشکی بیشترین همبستگی بین عملکرد و اجزاء عملکرد به ترتیب متعلق به زیست توده ($r=0.95***$ ، $t=0.72***$)، تعداد غوزه در بوته ($r=0.83***$ ، $t=0.71***$)، شاخص برداشت ($r=0.72***$) و درصد زودرسی ($r=0.71***$) بود و عملکرد کمترین همبستگی را زیست توده ($r=0.65*$) و عملکرد و درصد ریزش گل و غوزه در (جدول ۴). ارتباط بین عملکرد و درصد ریزش گل و غوزه در شرایط تنفس خشکی منفی و معنی دار بود ($r=-0.73***$). در صورتی که در شرایط بدون تنفس تنها بین عملکرد با ارتفاع بوته ($r=0.65*$) و زیست توده ($r=0.97***$) همبستگی معنی داری مشاهده شد.

شاخص برداشت

اعمال تیمارهای $I_{66\%}$ و $I_{33\%}$ سبب کاهش معنی دار ($p \leq 0.05$) شاخص برداشت نسبت به شرایط بدون تنفس به ترتیب به میزان ۱۵٪ و ۳۱٪ شد. شاخص برداشت در ارقام ارمغان، ورامین، کوکر ۳۴۹ و نازیلی به ترتیب برابر $5.2/8$ ، $4.7/7$ ، $4.2/6$ و $4.0/4$ بود. نتایج بیانگر این نکته می باشد که کاهش رشد و نیز کاهش وزن خشک اندامهای رویشی و اقتصادی به دنبال اعمال تنفس خشکی در ارقام متحمل به مراتب کمتر از ارقام حساس به خشکی بوده و اینکه ارقام متحمل ضمن حفظ تولید معنی از بیوماس، مقادیر بیشتری از بیوماس را به اندامهای اقتصادی اختصاص می دادند. ضرایب همبستگی (جدول ۲) بین شاخص برداشت با عملکرد و اجزاء آن نشان داد، شاخص برداشت بیش از اینکه به عملکرد بیولوژیک ($r=0.43**$) وابسته باشد، به عملکرد اقتصادی ($r=0.78***$) وابسته بوده است.

جدول ۵. ضرایب همبستگی ساده بین عملکرد و اجزاء عملکرد پنه در شرایط آبیاری کامل

عملکرد و اجزاء آن	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸
۱- ارتفاع بوته	۱/۰۰							
۲- تعداد غوزه در بوته		۱/۰۰						
۳- وزن غوزه			۰/۶۴*					
۴- درصد ریزش گل و غوزه				۰/۶۲*				
۵- عملکرد و ش					۰/۳۴ns			
۶- درصد زودرسی						۰/۴۵ns		
۷- عملکرد بیولوژیک							۰/۴۰ns	
۸- شاخص برداشت								۰/۶۵*

ns، ، *** به ترتیب غیر معنی دار و معنی دار در سطح احتمال آماری ۱، ۵ و ۱ درصد

جدول ۶. تجزیه علیت صفات مؤثر بر عملکرد و ش با استفاده از ضرایب همبستگی ساده در ارقام پنه در شرایط تنش خشکی و آبیاری کامل

صفات	ارتفاع بوته	وزن غوزه در بوته	تعداد غوزه در بوته	درصد ریزش گل و غوزه	درصد زودرسی	عملکرد بیولوژیک	شاخص برداشت	عملکرد با عملکرد و ش	ضرایب همبستگی	شاخص برداشت	عملکرد بیولوژیک	درصد زودرسی	وزن غوزه	تعداد غوزه در بوته	ارتفاع بوته
ارتفاع بوته	۰/۰۰۱	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	-۰/۰۰۲	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۶۲۲***	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰
تعداد غوزه در بوته	۰/۹۱۲	۱/۳۲۲	۰/۶۸۷	-۱/۰۹۸	۰/۴۸۹	۱/۱۲۳	۱/۱۱۵	۰/۸۷۶***	۰/۳۵۷*	-۰/۰۴۶	-۰/۰۵۱	۰/۰۱	۰/۰۶۶	-۰/۱۶۷	-۰/۰۸۷
وزن غوزه	-۰/۰۸۷	-۰/۰۸۷	-۰/۰۸۷	-۰/۰۸۷	-۰/۰۸۷	-۰/۰۸۷	-۰/۰۸۷	-۰/۰۸۷	-۰/۸۱۴***	۰/۰۷۳	۰/۰۷۷	۰/۰۴۳	-۰/۱۱۰	۰/۰۴۳	۰/۰۹
درصد ریزش گل و غوزه	۰/۰۷۹	۰/۰۷۹	۰/۰۷۹	۰/۰۷۹	۰/۰۷۹	۰/۰۷۹	۰/۰۷۹	۰/۰۷۹	۰/۵۳۹***	۰/۱۵۶	۰/۱۲۹	۰/۳۰۰	-۰/۱۲۱	-۰/۰۱۹	۰/۱۱۱
درصد زودرسی	۰/۰۵۷	۰/۰۵۷	۰/۰۵۷	۰/۰۵۷	۰/۰۵۷	۰/۰۵۷	۰/۰۵۷	۰/۰۵۷	۰/۸۹۶***	-۰/۱۷۰	-۰/۳۸۵	-۰/۱۶۶	۰/۲۷۲	-۰/۱۱۶	-۰/۳۲۷
عملکرد بیولوژیک	-۰/۲۲۷	-۰/۲۲۷	-۰/۲۲۷	-۰/۲۲۷	-۰/۲۲۷	-۰/۲۲۷	-۰/۲۲۷	-۰/۲۲۷	۰/۷۸۱***	-۰/۲۶۷	-۰/۱۱۸	-۰/۱۳۹	۰/۱۷۸	-۰/۰۷۲	-۰/۲۳۲
شاخص برداشت	-۰/۱۱۸	-۰/۱۱۸	-۰/۱۱۸	-۰/۱۱۸	-۰/۱۱۸	-۰/۱۱۸	-۰/۱۱۸	-۰/۱۱۸	-۰/۰۷۱***	-۰/۰۰۰	-۰/۰۰۰	-۰/۰۰۰	-۰/۰۰۰	-۰/۰۰۰	-۰/۰۰۱

ns، ** و *** به ترتیب غیر معنی دار و معنی دار در سطح احتمال آماری ۱، ۵ و ۱ درصد

اعداد (سیاه شده) روی قطر اثرات مستقیم و اعداد خارج از قطر اثرات غیر مستقیم می باشند.

عملکرد بیولوژیک و شاخص برداشت بود. تعداد غوزه که در شرایط تنش خشکی از همبستگی بالا و معنی داری با عملکرد برخوردار بود، خود اثر مستقیم منفی بر عملکرد و ش داشته و بیشتر از طریق اثر غیر مستقیم بر عملکرد بیولوژیک موجب تغییرات عملکرد و ش شده است. در شرایط تنش خشکی (جدول ۷) شاخص برداشت بیشتر از طریق تأثیر مثبت بر عملکرد بیولوژیک موجب افزایش عملکرد شده، درصورتی که در شرایط غیر تنش بیشتر از طریق کاهش عملکرد بیولوژیک بر عملکرد و ش تأثیر گذاشته است. در شرایط تنش سهم مستقیم ارتفاع بوته بر عملکرد ناچیز می باشد، درصورتی که این صفت به طور غیر مستقیم و از طریق افزایش زیست توده بالاترین اثر را بر عملکرد دارد. در تحقیقی در شرایط تنش شوری، تعداد

با توجه به روابط پیچیده موجود بین عملکرد و اجزاء مؤثر بر آن، تکیه بر ضرایب همبستگی به تنها یک نمی تواند ملای دقیقی برای ارائه دلایل محکم بر روابط موجود بین صفات مؤثر بر عملکرد باشد. لذا تفکیک این همبستگی ها به اثرات مستقیم و غیر مستقیم با استفاده از روش تجزیه علیت می تواند سهم هر یک از عوامل را به طور دقیق مشخص نماید. در این خصوص نتایج نشان داد در شرایط تحقیق (تش خشکی و آبیاری کامل) بیشترین اثر مستقیم بر عملکرد و ش مربوط به تعداد غوزه در بوته بود و صفات دیگری چون وزن غوزه، زیست توده و شاخص برداشت اثر مستقیم منفی داشتند (جدول ۶). در حالی که در شرایط تنش خشکی (جدول ۷) و غیر تنش (جدول ۸) بالاترین اثرات مستقیم بر عملکرد به ترتیب متعلق به صفت

جدول ۷. تجزیه علیت صفات مؤثر بر عملکرد وش با استفاده از ضرایب همبستگی ساده در ارقام پنبه تحت تنش خشکی

صفات	ارتفاع بوته	در بوته	تعداد غوزه در بوته	وزن غوزه و غوزه	درصد ریزش گل زودرسی بیولوژیک	عملکرد با برداشت	شاخص ضرایب همبستگی
ارتفاع بوته	۰/۰۱۰	۰/۰۰۳	۰/۰۰۴	-۰/۰۰۷	۰/۰۰۲	-۰/۰۰۱	۰/۲۷۴ ^{ns}
تعداد غوزه در بوته	۰/۰۰۲	-۰/۰۰۴	-۰/۰۰۲	۰/۰۰۱	-۰/۰۰۳	-۰/۰۰۲	۰/۸۲۷***
وزن غوزه	-۰/۰۰۲	-۰/۰۰۲	-۰/۰۰۴	۰/۰۰۱	-۰/۰۰۱	-۰/۰۰۰	۰/۱۳۷ ^{ns}
درصد ریزش گل و غوزه	۰/۰۱۸	۰/۰۲۰	۰/۰۰۹	-۰/۰۴۹	-۰/۰۱۷	۰/۰۱۹	-۰/۷۳۲***
درصد زودرسی	۰/۰۰۵	۰/۰۱۳	۰/۰۰۲	-۰/۰۱۴	۰/۰۱۳	۰/۰۱۶	۰/۷۱۴***
عملکرد بیولوژیک	۰/۱۷۹	۰/۰۹۱	۰/۰۲۳	-۰/۰۵۲۳	۰/۴۲۸	۰/۷۵۹	۰/۹۴۸***
شاخص برداشت	۰/۰۶۲	۰/۰۲۰	۰/۰۱۶	-۰/۰۱۶۴	۰/۰۲۳۴	۰/۱۵۵	۰/۷۲۰***

ns، ** و *** به ترتیب غیر معنی دار و معنی دار در سطح احتمال آماری ۵، ۱ و ۰/۱ درصد.

اعداد (سیاه شده) روی قطر اثرات مستقیم و اعداد خارج از قطر اثرات غیر مستقیم می باشند.

جدول ۸. تجزیه علیت صفات مؤثر بر عملکرد وش با استفاده از ضرایب همبستگی ساده در ارقام پنبه در شرایط آبیاری کامل

صفات	ارتفاع بوته	در بوته	وزن غوزه	درصد ریزش گل و غوزه	عملکرد زودرسی بیولوژیک	عملکرد با عملکرد وش	شاخص ضرایب همبستگی
ارتفاع بوته	-۰/۰۲۴	-۰/۰۱۰	-۰/۰۱۱	-۰/۰۰۷	۰/۰۰۳	-۰/۰۱۳	۰/۶۵۲*
تعداد غوزه در بوته	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	-۰/۰۰۲	-۰/۰۰۲	-۰/۰۰۱	۰/۰۰۰	۰/۵۴۰ ^{ns}
وزن غوزه	۰/۰۱۳	۰/۰۱۹	-۰/۰۰۲	-۰/۰۰۹	-۰/۰۰۲	۰/۰۰۸	۰/۳۳۶ ^{ns}
درصد ریزش گل و غوزه	۰/۰۰۲	-۰/۰۰۲	-۰/۰۰۱	۰/۰۰۴	-۰/۰۰۱	-۰/۰۰۱	-۰/۵۱۳ ^{ns}
درصد زودرسی	۰/۰۰۰	۰/۰۰۱	-۰/۰۰۴	-۰/۰۰۲	۰/۰۰۱	-۰/۰۰۱	۰/۰۳۲ ^{ns}
عملکرد بیولوژیک	۰/۶۶۶	۰/۴۹۴	۰/۳۲۴	۰/۲۳۰	-۰/۰۰۷	۰/۳۲۰	۰/۹۶۵***
شاخص برداشت	-۰/۰۰۶	۰/۰۳۳	-۰/۰۱۲	-۰/۰۱۵	-۰/۰۱۰	-۰/۰۱۹	۰/۳۶۸ ^{ns}

ns، ** و *** به ترتیب غیر معنی دار و معنی دار در سطح احتمال آماری ۵، ۱ و ۰/۱ درصد.

اعداد (سیاه شده) روی قطر اثرات مستقیم و اعداد خارج از قطر اثرات غیر مستقیم می باشند.

نتیجه گیری

وجود تنوع فنوتیپی و ژنوتیپی در ارقام پنبه سبب واکنش متفاوت آنها در مواجهه با شرایط سخت محیطی چون تنش کمبود آب می شود. شناخت و ارزیابی صفاتی که در این شرایط از بیشترین یا کمترین تأثیر برخوردارند، بهویژه در ارقام متتحمل و حساس به تنش کمبود آب می تواند ما را در برنامه های آتی برای حصول به ارقام متتحمل تر یاری رساند. ارزیابی چهار رقم متتحمل و حساس پنبه به تنش خشکی نشان داد که ظرفیت متفاوت ارقام پنبه در نگهداری تعداد بیشتر غوزه در بوته عامل اصلی تفاوت ارقام از نظر عملکرد پنبه دانه بوده است. به نظر

شاخص زایشی و نیز طول بلندترین شاخه رویشی بیشترین اثر مستقیم مثبت را بر عملکرد وش داشته اند، در حالی که تعداد غوزه دارای اثر مستقیم منفی بر عملکرد بوده است و این صفت بیشتر از طریق افزایش تعداد شاخه زایا بر عملکرد تأثیر داشته است (۱۲). هم چنین نتایج تجزیه به عامل ها نشان داد در شرایط تنش خشکی (جدول ۷) بیشترین اثر مستقیم منفی مربوط به درصد ریزش گل و غوزه می باشد و به نظر می رسد که این صفت بیشتر از طریق کاهش عملکرد بیولوژیک سبب کاهش عملکرد وش شده است.

عملکرد در شرایط تنش خشکی و آبیاری کامل عملکرد بیولوژیک می‌باشد و اجزاء دیگری چون تعداد و وزن غوزه، درصد زودرسی و شاخص برداشت با تأثیر غیر مستقیم بر این جزء سبب افزایش عملکرد وش می‌شوند.

می‌رسد واکنش متفاوت ارقام در شرایط کمبود آب از نظر اختصاص مواد اسمیلیه شده به اندام‌های رویشی یا زایشی، یکی از عوامل کاهش بیشتر عملکرد در ارقام حساس می‌باشد. علاوه بر این بررسی ضرایب همبستگی و تجزیه علیت در ارقام پنبه متحمل و حساس به خشکی نشان داد که مهم‌ترین جزء مؤثر بر

منابع مورد استفاده

1. Afshar, H. and H. R. Mehrabadi. 2003. Investigation of Different Method of Alternate Furrow Irrigation on Water Use and Cotton Responses. Final Report, Agricultural Engineering Research Institute Press. Karaj. (In Farsi).
2. Afshar, H. and H. R. Mehrabadi. 2005. Cotton Crop Yield on Micro Irrigation (Tape) System. Final Report, Agricultural Engineering Research Institute Press. Karaj. (In Farsi).
3. Bhatt, J. G. 1996. Cotton Physiology. Indian Society for Cotton Improvement. India.
4. Ganotisi, N. D. and H. L. Angeles. 1990. Irrigation strategies for cotton under limited water supply. *Cotton Research Journal* 3: 20-31.
5. Jolaini, M. and H. R. Mehrabadi. 2009. Investigation on the effect of surface and subsurface drip irrigation methods and irrigation interval on the quality and quantity cotton. Final Report, Agricultural Engineering Research Institute Press. Karaj. (In Farsi).
6. Isoda, I. A. 2005. Adaptive responses of soybean and cotton to water stress II. Changes in CO₂ assimilation rate, chlorophyll fluorescence and photochemical reflectance index in relation to leaf temperature. *Plant Production Science* 8: 131-138.
7. Kafi, M., A. Borzoei, M. Salehi, A. Kamandi, A. Masoumi and J. Nabati. 2009. Physiology of Environmental Stresses in Plants. Jahade Daneshgahi Mashad Press. Mashad. (In Farsi)
8. Morrow, M. R. and D. R. Krieg. 1990. Cotton management strategies for a short growing season environment: Water – nitrogen considerations. *Agronomy Journal* 82: 52-56.
9. Naseri, F. 1995. Cotton. Astan Ghods Press. Mashhad. (In Farsi).
10. Pilon-Smits E. A. H., M. J. M. Ebskamp, M. J. Paul, M. J. W. Jeuken, P. J. Weisbeek and S. C. M. Smeekens. 1995. Improved performance of transgenic fructan-accumulating tobacco under drought stress. *Plant Physiology* 107:125–130.
11. Rahimian, M. H. and A. Kakhki. 2005. Water Requirement and Related Plant Coefficient KC by Use of Lycimetre at Kashamr Region. Final Report. Soil and Water Institute Press. Karaj. (In Farsi).
12. Ramezani moghadam, M. R. 2005. Determination of the best selection index for cotton species (*Gossypium sp*) under salinity stress and non-salinity stress conditions. PhD. Thesis, Islamic Azad University, Science and Research Unit. Tehran, Iran. (In Farsi)
13. Reddy, V. R., K. R. Reddy and D. N. Baker. 1991. Temperature effects on growth and development of cotton during the fruiting period. *Agronomy Journal* 83:211-217.
14. Reddy, K. R., H. F. Hodges and V. R. Reddy. 1992. Temperature effects on cotton fruit retention. *Agronomy Journal* 84.21:26-36.
15. Rezaei, J., H. R. Mehrabadi, K. Setodemaram and M. Nemati. 2005. Effect of Planting Date on Shedding, Yield and Yield Components of Three Cotton Cultivars. Final Report, Cotton Research Institute Press. Gorgan. (In Farsi).
16. Singh, Y., S. Singh Rao and P. L. Regar. 2010. Deficit irrigation and nitrogen effects on seed cotton yield, water productivity and yield response factor in shallow soils of semi-arid environment. *Agricultural Water Management* 97: 965–970.
17. Ston, J. F. and D. L. Nofziger. 1993. Water used and yield of cotton grown under wide- spaced furrow irrigation. *Agriculture Water Management* 24:27-38.
18. Ullah, I., M. U. Rahmana, M. Ashraf and Y. Zafar. 2008. Genotypic variation for drought tolerance in cotton (*Gossypium hirsutum* L.): Leaf gas exchange and productivity. *Flora* 203:105–115.
19. Wells, R., and W. R. Meredith. 1984. Comparative growth of obsolete and modern cotton cultivars. III. Relationship of yield to observed growth characteristic. *Crop Science* 24: 868-872.